

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnilstvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 193.

V Ljubljani, v četrtek 24. avgusta 1899.

Letnik XXVII.

Poulični izgredi v Celovcu.

Iz Celovca, dne 23. avg.

Za Celjem — Celovec! Sinoči dogajali so se v Celovcu izgredi, ki gotovo v marsičem ne zaostajajo za celjskimi in so jim v mnogem oziru enaki! Tam se je nahujskana in dobro organizovana druhal vojskovala zoper Čehe in Slovence, tu pa so razgrajali Nemci zoper Nemce, istotako nahujskani in organizovani prav po načrtu. Izgredi so mnogokomu morali odpreti oči: Oni, ki so delali — tudi iz konservativnega tabora — za celjske izgrede odgovorne Slovence in Čehe, vidijo po celovških dogodkih, da to nikakor ni res! V Celovcu ni šlo zoper Slovence, in vendar izgredi podivjane druhal, da je tekla kri! Policija v Celju je bila nesposobna, da ni imela niti volje, vzdržati red. Ravno tako v Celovcu! Življenje meščanov in iz tujine došlih gostov bilo je izpostavljeno največji nevarnosti, — pomoči in varstva niso našli prav nobenega!

Nisem Vam nameraval obširneje poročati o zborovanjih, ki so se tu vršila zadnje dni, ker bi naše občinstvo to le malo zanimalo. Zbrali so se tu na skupen shod zastopniki akademskih podružnic družbe za ustanovitev katoliške univerze v Solnogradu.

Zborovanje je bilo povsem nepolitično, ni imelo nobenega narodnega značaja. In vendar je nemško-nacionalna in »rudeča« druhal pod patronanco, rekel bi, naših slavnih nemških »voditeljev« uprizarjala nečuvane škandale in poulične izgrede, ki so največjega obžalovanja vredni in ki jasno osvetljujejo celovške razmere!

V ponedeljek so se iz raznih avstrijskih pokrajin došli zastopniki — večinoma bogoslovci — in precej celovških gospodov zbrali pri »Sand-

wirtu« na prijateljsko zabavo, ki je bila prav prigrizna. Vedelo se je že tu — in tudi slavna policija je dobro vedela za to — da nameravajo socialni demokratje in nemško-nacionalni študentje uprizoriti izgrede, oziroma motiti zborovanje. Neki socialni demokrat je vdrl v dvorano in, ko so ga odstranili, je zapretil, da že pridejo zopet.

Isti večer so imeli tiskarski delavci shod pri Grommerju. Shod je bil razpuščen, a po shodu se je vlekla cela tolpa pred omenjeno gostilno in tam demonstrirala z glasnim vpitjem in žvižganjem. Vzajemno so peli »Die Wacht am Rhein« in »das Lied der Arbeit« ter odšli z grožnjo, da drugi večer pridejo zopet — k slavnostnemu zborovanju.

Slavnostno zborovanje je bilo v hotelu »Kärntnerhof«. Udeležba je bila dobra, dvorana lepo okrašena, mestna godba je pridno svirala, na dnevnem redu sta bila jako zanimiva govora o razvitku filozofije (vodja Schnieder S. J.) in o katoliški znanosti (vitez Kralik z Dunaja). No, govornika sta govorila izborna, da bi bil pravi duševni užitek, poslušati, — a kaj, ko nisi mogel.

Opozorilo se je župana, cesarskega svetnika Neunerja, na pretečo nevarnost, a policija ni storila takorekoč ničesar! Komaj je začel gospod Schnieder govoriti, se je zglasilo z ulice ob dvorani strašno vpitje, žvižganje s piščalkami itd. Vzajemno je pela zbrana druhal zopet »Die Wacht am Rhein«, »Das Lied der Arbeit«, »Bismarklied« itd. Policija ni razgrajalcev odstranila, niti jim zabranila vstopa v omenjeno ozko ulico. Policija je imela od župana, cesarskega svetnika Neunerja, kateremu je izročena — na milost in nemilost — javna varnost mesta, ukaz, da razsajalcev ne sme prijemati

ali jih suvati, da, da jih ne sme zapirati!

Kmalu je priletelo v dvorano kamenje. Razbili so veliko šip. Razburjenost med udeleženci je bila velika, a vendar se je zborovanje vršilo po vspehu. Na ulici je dalje trajalo vpitje, petje, grožnje itd., policija ni napravila reda, da bi z odločnim nastopom par policajev lahko razpodilo vso razsajajočo druhal, med katero je bilo dosti celovških nacionalnih »gospodov« in mnogo dijakov! Množica je naraščala, kamenje je letelo, — to je trajalo več ur. Hoteli so s silo vdreti v hotel. To se je zabranilo. Prišlo je vojaštvo, a tudi to ni očistilo trga, ker ni smelo nastopiti.

Množica je na nečuvan način izzivala in psovala vojake, ne da bi se zato komu kaj zgodilo!

Župan Neuner je bil ves čas navzoč, a reda ni napravil, da bi bilo to lahko!

Ko smo odhajali, morali smo iti pod varstvom policije. Vkljub temu so nas napadali s kamenjem.

Dva jezuita (oo. Danner in Schmidt) je druhal obkolila, ju vrgla na tla, bila s palicami, ometala s kamenjem in nečuvano zasramovala. O. Schmidt je ranjen tako, da bo moral več časa ležati. O. Danner, šestdesetleten starec, ima dve hudi rani na glavi. Profesorja Griesla iz Gradca so istotako pretepali. Kamenje je letelo na mnoge druge.

Po teh dogodkih je stopilo osem policajev v dvorano in zahtevalo, da jo zborovalci zapusté, dočim je spodaj rjovela poulična druhal in napadala vsakogar, kdor je prišel iz hotela!

Celovška policija, ki se je tako — odlikovala

LISTEK.

Babinska republika.

(Črtica iz kulturne zgodovine poljske.)

(Konec.)

Babinjani so poznali izvrstno ljudi svojega veka. Noben dušeslovec ne bi znal tako temeljito razločevati nravi in strasti ljudske, nobeden moralist ne bi umel tako jasno razložiti navade in običaje njihove, noben fiziognomik ne bi mogel razjasniti značaj človeka po njegovem govoru, obliki, hoji in drugih zunanjih znamenjih tako verno, kakor so to umeli in znali ugledni člani republike babinske. Kader je kateri manje poznat človek iskal, da ga sprejmejo v društvo, tedaj so se društveni dostojanstveniki posvetovali, popraševali o njem, a slednjič so še zahtevali, naj kandidat jasno dokaže, da je vreden in dostojen sprejeti ono čast, katera se mu kani podeliti. Zasmehljivcev, obrekovalcev in ovaduhov, ki so napadali tuje poštenje ali obirali zasluženost slavo, niso sprejemali. Najmilejši so jim bili oni kandidati, ki so se odlikovali s svojo veselo nravo, prostodušno dovtipnostjo in nedolžnimi šalami. Ko so se delile časti neprisodnim ljudem ali takim, ki niso marali zanje, izvolila je družba iz svojega kroga od-

lične može, ki so resnobno in s spoštovanjem sprejemali nalogo, da izdadó s svečanimi obredi izvoljenim članom diplome za dokaz, da so zares imenovani za dostojanstvenike babinske republike. Ljudje lokavi in razboriti so sprejemali namenjene jim časti ter se pri tem hlinili, češ, kako so srečni, da morejo biti člani te družbe. Ko se je pa kateri novoimenovani častnik srdil ter še celo ni hotel sprejeti namenjenega mu dostojanstva, raztrosila je družba o njem po zemlji toliko smešnic in dovtipov, da se je slednjič raje udal vladi babinski, nego da se mu še dalje smejejo.

Kralj Sigismund Avgust, ki je bil sam plemenitega in blagega srca, je prav rad poslušal, ko so mu pripovedovali o republiki babinski. Enkrat je bilo okoli njega več članov družbe, pa jih on popraša, če imajo tudi v Babinu kralja. Dvorski župan Pszonka, najdovtipnejši izmed njih, odgovori mu naravnost: »Bog varuj, da bi mi, dokler si ti živ, pomisljali o volitvi drugega kralja za nas. Vlada, gospodar, srečno na Poljskem in v republiki babinski«. Kralja ne razžali ta odgovor, ampak se od srca nasmeje.

Babinjani so se ponašali v šali, da imajo privilegije potrjene od kraljev, cesarjev in celo od rimskih papežev. Na svojih zborih so se zabavali sicer z ugodno šalo ter si ožtrili svoj duh, ali

njihove šale in smešnice, navadno prav dovtipne, so močno vplivale na vrstnike, ter so mnogo pripomogle, da se je tedanje društvo otreslo smešnih in slabih navad. Šale babinske družbe so bile naperjene proti pregreham, napakam in neumnostim ljudskim, pa so se zares mnogi velikaši in plemiči izlečili od napak in hib, radi katerih so dobili namenjene službe v babinski republiki. Pa tudi na mlajši rod je delovala koristno ta družina, ker je širila med njim zmernost, skromnost, uljudnost in hrabrost, sploh čednosti, brez katerih nima pravega ugodnega društvenega življenja.

Stanislav Pszonka, začetnik družbe babinske, je umrl na koncu vladanja Sigismunda Avgusta (med letom 1560 in 1570). Ali njegovi potomci so upravljali z republiko čisto v njegovem duhu in smeri. Adam Pszonka se ni proslavil samo s svojo učenostjo, nego tudi z junaškimi deli na bojnem polju. V republiki babinski je bil tudi dvorski župan; kadar pa ni mogel vršiti dolžnosti tega svojega poklica, zastopala ga je njegova soproga Eva, rojena Lasorka.

Po smrti Sigismunda Avgusta (1572) so se znatno spremenile okoliščine na Poljskem. Brezvladje je povzročilo mnogo razprtij in neredov. Ni tedaj čudno, da se je ta duh javil tudi v ba-

zadnjič v Celju, — »odlikovala« se je tudi v Celovcu!

Duhovno semenišče je druhal večkrat naskočila in razbila veliko šip. V Mohorjevem domu so razbili dve šipi.

Za danes nameravani izlet na Vrbsko jezero je izostal, na večer napovedani sestanek je magistrat prepovedal. Tuji gostje so se že odpeljali.

Za današnji večer so bili napovedani novi izgredi. Bomo videli, kaj bo!

Zapri so šest oseb. Množica je po polunoči kričala pred magistratom, naj jih izpusté. Čuda, da tej želji — niso ugodili!

O nekaterih podrobnostih Vam obširneje poročam jutri.

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. avgusta.

Vlada paragrafa 14, ki je zadnje dni toliko razburjala razne kroge v Avstriji, skuša sedaj popraviti polagoma, kar je zagrešila v očeh raznih nezadovoljnejšev, ter pokazati, da zna tudi ugoditi splošnim zahtevam, kadar se nudi za to primerna prilika. Zadnje dni je vlada s pomočjo tega paragrafa uveljavila dve cesarski naredbi, kateri bodo dotični, ki imajo od njih pričakovati kaj koristi, toplo pozdravili. Prva uravnava, akoravno precej pozno, plače državnim služabnikom raznih vrst, druga pa dovoljuje olajšave pri izročevanju posestev. Prva bo toraj donesla koristi državnim uslužbencem nižjih vrst, druga pa posebno preobremenjenim srednjim stanovom. Današnji dunajski uradni list objavlja zopet tri cesarske naredbe, katerih prva se tiče dotacije melioracijskega zaklada, druga uravnava dostavnine in jednake pristojbine sodnim slugam in tretja govori o nekaterih premembah pri delavskih zavarovalnicah proti nezgodam. »Wiener Abendpost« napoveduje poleg tega še nekatere druge naredbe, ki se bodo tikale zboljšanja položaja orožnikov, železniških uslužbencev itd. Splošno se toraj vidi, da se § 14. hoče prikupiti avstrijskemu prebivalstvu vseh slojev in tako čim bolj omejiti veliko nasprotje mej radikalnimi strankami in vlado. — Gotovo je pozdravljati vladne naredbe zadnjih dni, ker so obče koristne, toda ob enem pa ne sme umolkniti želja v prebivalstvu, da bi bila čim preje končana doba vlade tega paragrafa in se pričelo redno parlamentarno delo. Ravno najnovejše vladne naredbe naj bi pripomogle, da se ta želja čim preje uresniči. Seveda to tako dolgo ni mogoče, dokler se ne udajo zagrizeni nemško-radikalni elementi.

Volitve v delegacijo. Krakovski »Czas« se peča v jedni zadnjih številčk zopet z grožnjo opozicijonalnih krogov, da bodo z obstrukcijo preprečili volitve v delegacijo. List pravi, da se te grožnje ni treba preveč ustrašiti, ker je vlada za vsak slučaj pripravljena. Vlada se sicer v tem slučaju ne more poslužiti § 14., ker namreč v zakonu za to ni poskrbljeno. Mogoče je toraj le

dvoje: ali bo obstrukcija preprečila volitve, in potem bo vlada posegla po sredstvih preko § 14., ali pa se bo opozicija ustrašila te grožnje in se udala, kar bi seveda pomenilo popoln bankerot. Ob enem se bo pa v tem slučaju tudi vsem krogom pojasnilo, posebno pa onim, ki še sedaj niso poučeni o pravem pomenu obstrukcije, da obstrukcija ne velja samo vladi in večini, ampak državi sami. V jasni luči se bo pokazal avstrijski patrijotizem opozicije. — Krakovski list toraj napoveduje izredne vladne korake za slučaj, da opozicija pravočasno ne odneha od svojega početja. Kakšni bodo prav za prav ti izredni koraki, morda »Czas« niti sam ne ve.

Dreyfusova afera in Nemčija. Povodom sedanje razprave pred vojnim sodiščem v Rennesu se je omenilo od strani raznih prič, da so razni nemški vladni krogi dobro poučeni o Dreyfusovih spletkah, tičočih se Nemčije in Francije. Posamne priče so dovedle precej dokazov za te svoje trditve. Sedaj pa izjavljajo nekateri nemški, posebno hamburški listi, da v Nemčiji o tem ničesar ne vedo, da nimajo nikakih dokazov, ker ravno Dreyfus nikdar ni občeval z Nemčijo. — To je seveda trditev, ki jo neimenovan dopisnik lahko objavi v kakem listu, a je ne more dokazati, in sicer že iz tega jednostavnega razloga, ker so bili tedanji Dreyfusovi prijatelji in zavezniki že toliko prebrisani, da tajnih spletk in zvez niso obešali na nos vsakemu prvemu dopisniku. Izjave, kakoršna je ta, so pa zelo po ceni in Dreyfusovcem za to ni treba šteti milijonov, kakor jih morajo drugim bolj nevarnim osebam.

Razmerje mej sultanom in rusko vlado se je v zadnjem času zelo poostrilo. Izmej vseh zastopnikov v Carjem gradu je sultanu najmanj simpatičen ruski zastopnik, ki mu ne da zaželjenega miru. Že poprej je ta mož provzročal največ preglavic turški vladi ter pri vsaki priliki pretil z resnimi koraki od strani ruske vlade, v zadnjem času se je pa njegov pogum v sultanovo največjo nevoljo rekli bi kar potrojil. Z vso silo je zahteval, naj Turčija čim preje plača svote, ki jih se vedno dolguje svojemu severnemu sosеду, ker drugače bo pošla Rusom vsa potrpežljivost. Sultanu, ki je neprestano v denarnih stiskah in niti svojim uslužbencem ne more izplačati rednih plač, je bil seveda ta nastop zelo neljub in želel je gotovo v tem trenutku, da bi vse države posnemale Švico, ki nima pri njem nobenega nadležnega priganjača. Spočetka sultanu tudi ni moglo nikakor v glavo, zakaj so ravno sedaj Rusi tako nepotrpežljivi, saj jim je turška vlada ravno sedaj dovolila marsikatero ugodnosti, denarja pa tudi tako zelo ne potrebujejo. Kmalu pa mu je bila pojasnena ta nevljudnost ruskega strica. Ruski vladi je namreč zelo neljubo, da je zavladalo v zadnjem času čim najboljše prijateljstvo mej Turčijo in Nemčijo, ki uživa velike prednosti od strani sultana posebno z ozirom na trgovino. Boj za hegemonijo v Aziji je toraj, ki provzročuje sultanu

kemiji, bil je ta gospod imenovan za kemika babinskega.

Leta Gospodovega 1664. dne 24. junija. Gospod Stanislav Ciolek, stotnik in poslanec vodstva lubelskega, je trdil po ranem zajutruku v Babinu, ko je zapovedal dvorski župan babinski, da se priredi obed za ta dan pred sv. Janezom Krstnikom, da ni treba v Babinu ribe loviti, nego da se samo zažgo vrše na dvorišču. Radi tega je imenovala republika Ciolka za svojega kuharja.

Zanimivo je še omeniti, da se nahajajo v babinskih zapisnikih lastnoročni podpisi najslavnejših mož iz najodličnejših rodov poljskih, od Zamojskih, Tarnovskih, Potockih, Osoliuskih in drugih. Razun teh nahajamo med Babinjani imena pesnikov Jana Kochanovskega, Reja iz Naglovic, Andreja Trzecieškega, Paprockega, Sepa ali Stawzynskega in mnogih drugih slavnih pisateljev poljskih.

Republika babinska je obstajala še dolgo za vlade kraljev: Štefana Batora, Sigismunda III., Ivana Kazimira in Mihajla Wieszniowieckega. Za kasneje burne dobe je propala; ali narod poljski pamti ter se je spominja še dandanes. Kadar kdo kaj pripoveduje, kar ni resnici podobno, pa se mu ne veruje, tedaj se reče: »To je gotovo slišal v Babinu«.

sedanji neprijetni položaj, ki pa prav lahko postane še bolj neprijeten, ako bo Turčija še dalje koketirala z Nemčijo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. avgusta.

(Presvetli cesar) se pripelje dne 16. septembra na Koroško. Na deželni meji v Brežah ga pozdravi deželni predsednik, ob 6. uri zvečer v Celovcu pa deželni glavar in župan celovski.

(Nove cesarske naredbe.) Z Dunaja se nam brzojavlja, da je današnja »Wiener Ztg.« objavila tri nove cesarske naredbe na podlagi § 14. Prva naredba zvišuje državni prispevek k melioracijskemu zakladu na 1 milijon goldinarjev in v isti namen določa še 900.000 gld. kot izvanredno dotacijo. Z drugo naredbo pravosodni minister v dogovoru s trgovinskim določa potrošnino, popotnino in dostavnino sodnih slug. S tretjo naredbo minister za notranje posle določa nevarnostne razrede za delavce, ki se morajo zavarovati proti nezgodam, in odstotne postavke za posamezne razrede.

(V Celju) se je dne 22. t. m. pred okr. sodiščem vršila obravnava proti dr. E. Negriju, namestniku c. kr. azistenčnega zdravnika in zeta celjskega župana. Tožil ga je g. dr. Sernec v imenu svoje hčere gospice Ljudmile, katero je dr. Negri dne 9. t. m. javno opljuval. Gospica Sernčeva je šla dne 9. t. m. s sestro Gabrijelo in gospico Miklavčevo na Stari grad. V Gosposki ulici jim pridejo nasproti dr. Negri, njegov brat, Stieger ml. in Oechs. Gospice se jim izognejo na desno, a »gospodje« kolovratijo proti njim. Doktor Negri jim zakliče »pfui« ter pljune gospici Sernčevi na levo roko. Dr. Negri je pred sodiščem priznal, da je rekel »pfui«, a da ni nikogar opljuval. To pa je storil, ker je sodil, da prihajajo iz »Nar. doma«. Sicer pa tudi »pljuvanja« ne bo tajil, ako isto potrdi gospica. Vse tri gospice, zaprisežene na zahtevo zagovornika dr. Schnabija potrdijo dejstvo. Zastopnik zasebne tožiteljice dr. Vrečko naglaša, da je bil dr. Negri že kaznovan zaradi prestopka zoper telesno varnost, da je obtoženec zdravnik, akademik in častnik, kar obtežuje dejstvo. Sodnik je dr. Negrija zaradi prestopka proti varnosti časti po § 493 k. z. o b s o d i l na tri dni zapora in povračilo stroškov.

(Premembe v frančiškanski provinci svetega Križa.) P. Kalist Medič gre iz Gorice za gvardijana v Pazin, p. Konrad Mesar z Brezij za gvardijana v Jasko, p. Kazimir Vajdič z Brezij za gvardijana in župnika v Karlovec, p. Avrelij Knafelj iz Karlovca in p. Kasijan Zemljak iz Brežic prideta na Brezije, p. Robert Dolinar iz Pazina za vikarija v Nazaret, p. Ananija Vračko iz Jaske za vikarija v Brežice, p. Bernardin Mlakar iz Nazareta v Gorico, p. Flor. Klinec iz Novega mesta v Nazaret, p. Adalbert Flere iz Klanjca v Pazin, p. Feliks Podbregar iz Pazina v Brežice, p. Gavdijoz Zega iz Jaske v Samobor, p. Josip Kup. Ivandić s Trsata za vikarija v Jasko. Vikarji so: P. Oton Einspieler v Gorici; p. Jeronim Knoblehar v Kamniku in p. Avgustin Čampa v Klanjcu. — Na novo so namesčeni: P. Ferdinand Zaje v Novem mestu; p. Kornelij Petrič na Trsatu, p. Benvenut Hábjan na Klanjcu in p. Berard Jamar v Ljubljani. — Glede gimnazijskih študij se je naša domača provinca domenila s tirolsko provinco. Klerikom bo odslej mogoče svoje gimnazijske študije nadaljevati na frančiškanskih državno-javnih gimnazijah v Bolcanu in Halu na Tirolskem. Sprejemali se bodo tedaj odslej tudi v našo domačo provinco pridni mladenčiči po petem ali pa tudi po prav dobro dovršenem četrtem gimnazijskem razredu. Po končanem novicijatu bodo nadaljevali svoje gimnazijske študije na javnih redovnih gimnazijah na Tirolskem, sedmi in osmi razred pa tudi na privatni gimnaziji v goriškem samostanu. — Ko bi se kdo od mladeničev, ki so dovršili peti ali prav dobro četrti gimnazijski razred, hotel oglasiti, naj to kmalu stori pri preč. p. provincijalu v Ljubljani.

(Duhovnih vaj) v Alojzijevisču se te dni udeležuje okrog 100 gg. duhovnikov ljubljanske škofije. Bog daj svoj blagoslov! Kakor čujemo, bode tudi druge duhovne vaje prihodnji teden vodil o. Ferdinand Schüth; oglašeni je že precej gg. duhovnikov.

binski republiki. Člani njeni so hoteli, da so dovtipni, ali malokdaj so jim bile šale dobre in zgodne, kakor se more razsoditi iz društvenih zapisnikov od l. 1601—1677. V tem rokopisu, ki je pisan v prozi in stihih, so samo še kratke vesti, kdaj je kdo imenovan za častnika, in iz katerih razlogov je dobil omenjeno službo.

Tukaj sledi nekoliko primer iz zapisnikov babinskih:

Leta Gospodovega 1604. dne 24. maja. Gospod Valerijan Trepka je postal lečnik babinski iz tega razloga, ker svetuje, da naj človek v največji vročini popije nekoliko meric malvazije; on trdi, da je tako izlečil svojega očeta.

Leta Gospodovega 1606. Gospod Stanislav Korčinski je postal častnik babinski po tej okolnosti: On je trdil, da stoji v Rimu ena do zdaj še nedogotovljena cerkev nad petdesetkrat sto tisoč milijonov, in da ne bo dogotovljena niti do sodnega dne. Ravno tako je trdil, da se na Laškem ne koljejo teleta, če niso stara štiri leta. Babinska vlada je to uvažila ter mu podelila službo blagajnika in poročevalca za zunanje zadeve.

Leta Gospodovega 1617. 4. novembra. Gospod Nikolaj Strudonski je trdil, da se gabrov les spremeni v kremen, če se dolgo moči, in da se more potem z njim ogenj ukresati, kadarkoli kdo hoče. Ker je ogenj vedno potreben, posebno še v al-

(Otvoritev »Mestnega doma« v Ljubljani,) dne 9., 10. in 11. septembra t. l. se izvrši, kakor se nam sedaj poroča, na izvanredno slavnosten način. K slavnosti prijavilo se je doslej že veliko gasilnih in drugih društev z zastavami in godbami. Kolikor je znano doslej, bodo svirale pri slavnosti domžalska, litijska, kranjska in novo-meška godba. Društva, katera se udeležijo slavnosti in se še niso prijavila, so naprošena, naj se čim prej prijavijo, da se odbor ve ravna glede predpriprav, posebnost glede skupnih stanovanj in skupnega obeda. V prijavah naj se natančno navede, koliko oseb želi skupnega obeda in koliko skupnega prenočišča. Ker je mogoče, da se je pri razpošiljavi vabil prezrlo kako društvo, prosi odbor ljubljanskega prostovoljnega gasilnega društva, da se dotična društva obrnejo na odbor, ali pa da se kar prijavijo k slavnosti, ker vsako društvo je dobro došlo. Ob enem pripomnimo, da se je obrnil odbor ljubljanskega prostovoljnega gasilnega društva s prošnjo na južno in državno železnico za znižano vožnjo k slavnosti idočim društvom in na c. kr. deželno vlado, da k slavnosti došla društva smejo nastopiti z razvitimi zastavami. Prošnje še niso rešene, a pričakovati je kmalu povoljne rešitve.

(Iz Slov. Bistrice) se nam poroča: Kmečko zborovanje, ki je bilo za nedeljo v Neuholdovi gostilni napovedano, je vladni zastopnik vsled nastalih nemirov razpustil. Nemire so uprizorili socialno-demokratski kričači iz Bistrice in okolice. Tudi njih vodja L. Kresnik jih ni mogel pomiriti. Ko so si katoliško-narodni kmetje, ki so bili v veliki večini, izvolili predsednikom moža svojega zupanja, vrlega kmeta Mlakarja iz Laporij, zagnali so mokrač veliki krik. Vrhunec je dosegel ta krik, ko je dal predsednik besedo krščansko-socialnemu govorniku. Ko so ga hoteli tudi telesno napasti, je vladni zastopnik razpustil shod. Kmetje so ogorčeni zaradi takega vedenja Kresnikove stranke, a navdušeni za krščansko-socialne ideje.

(Shod pri Sv. Trojici na Štirkem.) »Sv. Benedikt v Slov. goricah«. — Nismo dvomili, da se bode shod »Političnega društva« v nedeljo 20. avgusta dobro obnesel. In nismo se motili. Gospod Mlinarič-eva gostilna je bila mnogo premajhna za navzoče goste. Vspored je bil točno izpeljan. Društveni podpredsednik g. F. Muršič, kapelan pri sv. Benediktu, odpravi zborovanje ob določeni uri ter v izbranih, krepkih besedah pozdravi navzoče. Vsaka beseda njegova kaže globoko prepričanje o resnici in pravici stvari, ki jo zagovarja, ter ljubezen do slov. ljudstva. Tega gospoda morejo le hudobneži sovražiti. Za njim nastopi naš deželni in državni poslanec g. Jožef Žičkar ter poroča o političnem položaju in svojem delovanju. G. poslanec more s ponosom zreti na svoje dosedanje delovanje. G. Kaču, ki je sledil kot govornik, je podpredsednik posebno pot pripravil, predstavlja ga kot mučenika, katerega je celjska nemčurska svojat ranila in teptala. Govoril je g. Kač o kmetijskih zadrugah ter dokazoval, da se kmeti morajo združiti in si tudi sami pomagati. Pojasnil je svoj zanimiv govor s primernimi zgledi iz življenja narodov. Sklep je storil z govorom g. I. Gomilšak, kapelan Jareninski. Priporočal je ljudstvu slov. branje dobrih časnikov in koristnih knjig. Pridejal je, da slov. kmet more ponosen biti, ker je njegova zvestoba do presvetlega cesarja neomadežena, ter smelo trdi, da so Slavjani rešili Avstrijo l. 1848. Na nje se sme naš vladar vsigdar zanašati. Konečno priporoča g. podpredsednik te-le resolucije: 1. Celjska policija naj se podržavi, ker je tako pristransko postopala pri izgredivih v Celji. Naprošen je bil gospod poslanec J. Žičkar, da stori primerne korake. 2. Uravnava Pesniške struge. 3. »Proč od Gradca«; burno odobravanje. V Gradcu išče zastonj Slovenec pravice; tam je gospodje ne poznajo, in nam je tudi deliti ne bodo. 4. Šestletna šola. Pri tem predmetu pa se govori ljudstvu itak iz src; toraj glasno odobravanje. Na tem shodu ni manjkalo nasprotnikov. Kakih deset do dvajset pijanih fantalinov od Sv. Trojice in Sv. Lenarta je vodil »policaj« svetotrojiški. Njegov svitli obraz je kazal, da mu je nekdo posodil za žganje. Na kmete od Sv. Benedikta so imeli ti postopači posebno piko, ker spremljali so nas pri odhodu skozi trg in tulili znano nemčursko pesem »hajl und siek«. Pa kmeti so mirno šli na svoj dom.

V sredi trga kmeti malo postojijo, in nemčurska svojat zbeži kar v neko gostilno ter v varnosti kroga za nami skozi okna. Da so bili najeti ti postopači, je gotovo, da bi motili zborovanje, pa zborovalcev je bilo tri do četrsto, in zato so le od daleč bežali. Naj bi le podučni govori in sklepi rodili obilo sadu! Ni nam žal za čas in trud; vsekako pa je ta shod pokazal, da delajo naši nasprotniki po enem programu, ki ga narakuje sovraštvo do Avstrije, Slovencev in vere. Upamo, da jim izpodleti.

(Napad na gorenjo slovensko Savinsko dolino.) Poroča se nam: Znana je ona bajka, kako je gledala žaba, kadar so kovali konja. In takoj vzdigne nogo, češ, še mene podkujete. Znano je, kako je brezbrojno nemško učiteljstvo, da bi se osvobodilo duhovništva »črnega«, se uvrstilo mej »rudečkarje« in se nazvalo »mladiče, die Jungen«. Videvši to nekateri izmed Slovencev po vzgledu zelenohlačnika žabe, takoj si hoče napraviti podkove, s katerimi bi brcalo duhovnike. Ker pa si jih samo najbrž ni vedelo nabiti, pozvalo je gorenjegrajsko učiteljsko društvo znanega mokrača mladiča učitelja Alberta Horvateka iz Guswerka na Gornjem Štajerskem, da jim je, — kakor poroča »Domovina« z dne 12. t. m., katera mimogrede povedano, bi rada bila vsakemu piskru pokrivalo — povedal, kako naj to napravijo. In res! Bolj točno kakor če k maši ob 10tih zvoni, se je razen nekaj zbralo učiteljsko društvo gornjegrajsko na velik praznik Matere Božje v Petkovi gostilni na Ljubnem ravno mej službo božjo. V imenu društva pozdravi prislece predsednik Čuježev Jože — in kmalu spregovori socialdemokrat učitelj slovenskim učiteljem v nemškem jeziku: »Die österreichische Volksschule als Bildungsmittel des Volkes«. Takoj od kraja pravi: »Mein Name ist Horvatek, aber ich bin kein Windischer... in potem udriha po duhovnikih, da so se kar česale črne suknje! Duhovščina bi bila prè, tako je govoril socialdemokratski nemški učitelj slovenskim učiteljem, le tedaj zadovoljna z učitelji, če bi ti bili pokorni mežnarji župnikom ter kuharicam piskre umivali in kapelanom škornje snažili itd. In zdaj naj reče kdo, da ni to duhovito in učeno! Ali ni to vredno, da naši učitelji zvedo tako učenost in si zato naročijo socialnega demokrata! Pred nekimi leti se je tudi tukaj oglašala socialdemokracija in sicer mej »žagmeštri«. Sicer tudi šteje gornjegrajsko učiteljsko društvo mej svoje Žagarja, kateri je pa menda nedolžen. Ali na vsa usta bodi povedano, da dokler se ni mej nas Savinčane zasejala plesniva praprot, je vladalo najlepše sporazumljenje mej učiteljstvom, duhovščino in ljudstvom slovenskim. Ali odkar je prerasla ta zel neke plasti prebivalstva, postal je razdor, kar je že ta list enkrat obširneje pisal. In zdaj, ko je prišel za učitelja v ta kraj domačin in je bil izvoljen za predsednika društva, namreč Rečičan J. Trčak od sv. Frančiška nadučitelj, — pa je 15. t. m. napovedalo to društvo boj slovenski duhovščini in ljudstvu. To je atentat na slovensko-krščansko ljudstvo Gorenje Savinske doline, ko mej službo božjo tudi učitelj po krčmah rogovili. To je napad na slovenstvo, kadar nemški mokrač pravi, da ni »bindišar«. To je predrznost, ko se dopušča, da se v popolnoma slovenskem trgu samo nemško razpravlja in demokratska šolska kramarija prodaja. Ali je morebiti to v zvezi s tem, da je ravno zdaj nadzornik tukaj hodil, o katerem je znano, da ni naše gore list? Ali je dopuščeno učiteljstvu, katero je zato tukaj, da vzgojuje našo mladino, tako na očiten način demonstrirati? Ali ni to demonstracija, če duhovnik v cerkvi uči krščanski nauk, v krčmi pa mokrač Kristusov nauk preobrača in duhovnike psuje? In naposled, kdo je komu dal povod, tako očito sovražno nastopati? Kedaj je kje kdo na tak očiten način žalil čustva učiteljstva, kakor je ravno 15. t. m. gorenjegrajsko učiteljsko društvo žalilo slovensko duhovščino in slovensko ljudstvo s svojim predrznim nastopom? Mislimo, da to bode tudi največjemu zaspancu izbrisalo oči, da je treba organizacije in delavnosti, ker drugače vsklije seme plesnive praproti. Ergo videant consules!

(Iz Jarenine) se nam piše: Veliko duhovnega veselja je doživela naša župnija v dnevih od 6. do 15. avgusta, ko smo imeli tukaj duhovne vaje, katere so vodili č. gg. misijonarji sv. Vincencija Pavljanskega: Javšovec, Kitak in Krivec. Posamezni stanovi so se skoraj vedno polnoštevilno

zbrali pri svojih pobožnostih in naukih in ganljivo je bilo poslušati, kako so lepo molili presv. Rešnjem Telo po knjigi »Osem ur« dekleta, žene, moške in mladeniči. Posebno naša mladina je veliko veselja užila ob teh duhovnih vajah. Lani se je ob priliki sv. misijona ustanovila pri nas Marijina družba za mladeniče in dekleta. Že lani je bilo navdušenje za Marijino družbo občno, letos še se je isto pomnožilo po duhovnih vajah, tako da sedaj šteje dekliška Marijina družba 300 deklet, mladeniška pa 220 mladeničev. Mladeniči so imeli svoj stanovski nauk pri kapeli Jareninskega dvora, kamor so šli v veliki procesiji ter vspodbudno molili in navdušeno prepevali svojo družbeno pesem. Sklep duhovnih vaj je bil na Veliko Gospojnico pri poznem opraviilu. Pri tej priliki se je najprej blagoslovil prav lep kip Škapulirske Matere Božje, ki bo župljanom trajen spomin na te duhovne vaje, potem pa je bil slovesen obhod s presv. Rešnjim Telesom, pri katerem so mladeniči in dekleta Marijine družbe prvokrat nosili društvena znamenja, — svetinjo s podobama sv. Alojzija in brezmadežne Device na modrem traku. Vsa čast in zahvala gre vlč. gosp. dekanu Jožefu Čičeku, ki je v kratkem času svojega tukajšnjega gorečega pastirovanja oskrbel župniji lani sv. misijon, letos pa duhovne vaje in ki tudi sicer skrbi z vso vnemo, da bi ohranil jareninsko ljudstvo dobro in krščansko še tudi nadalje in ga obvaroval zapeljivih pogubnih zmot, katere bi zlobni nemškutarji radi zasejali tudi v tej od nekdanje sloveči župniji. Dobri Bog pa tudi obilno nagradi č. gg. misijonarje za njih apostolsko gorečnost in za njih prekrasne nauke, s katerimi so ljudstvo vnemali k iskreni ljubezni do Jezusa in Marije, zaščitnice jareninske župnije! Zares neprecenljiva dobrota so za vsako župnijo misijoni in duhovne vaje in kakor drugod, brezdvomno obrodé tudi pri nas stoternega sadu Bogu v veselje, ljudstvu pa v vzveličanje.

(Zagrebski tamburaši) svirajo v nedeljo 27. t. m. na vrtu hotela g. Fišerja v Kamniku. Pričetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina prosta.

(V Beljuni) je, kakor se poroča »Edinosti« iz Pazina, pri občinskih volitvah zmagala slovenska stranka.

(Goreč voz.) Včeraj popoldne okoli 1/6. ure je Vodnikov hlapec peljal s konji težak voz sena. Blizu Koslerjevega vrta se nenadoma vname seno, pravijo, da vsled voznikove nepazljivosti. Okolu voza in prestrašenega hlapca se je zbralo mnogo ljudstva. Nekateri moške so hlapcu priskočili na pomoč, razmetali goreče seno in rešili voz.

(Konjska tatvina.) V noči od 19. na 20. tega mes. so najbrž cigani ukradli iz hleva posestniku Matiji Kiklju iz Matene rudeče-rjavo, srednjeveliko in dobro rejeno kobilo, vredno 40 gld., posestniku Francu Burji iz Hauptmance pa konja. Cigane so sledili proti Logatcu in Rakeku.

(Pretep.) Zadnjo nedeljo so se stekli fantje s Črnuč in Gmajne. Fr. Šimon je bil nevarno ranjen in prepeljan v dež. bolnico.

(Nesreča v kamnolomu.) Včeraj dopoldne je delavec Matevž Lazar streljal skale v podpeškem kamnolomu. Strel se mu je posrečil in se je oddaljil od svojega dela. Uro pozneje se je vrnil Lazar zopet na isto mesto. V tem hipu se je pa sprožil vsled strela omajan precej debel kos skale ter mu priletel na levo nogo in ga znatno poškodoval.

(Medveda) je 19. t. m. v Skradu na Hrvatskem ustrelil gozdni čuvaj. Šel je bil na srne, a nenadoma se sreča z velikim medvedom. Izstrelil je oba naboja ter medveda smrtno ranil v srce.

Telefonska in brzojavna poročila.

Celovec, 24. avgusta. Izgredi so se sinoči ponavljali. Tolpe so vlomile skozi železna vrata v škofijo, kjer so se pojavili nečuvni napadi. V bogoslovju so zopet pobijali okna. Demonstracije so trajale čez polnoč. Vojaštvo je delalo red.

Praga, 24. avgusta. Politično oblastvo je soc. demokratiškega agitatorja Wiesenthala iz Lipskega, ki je hotel imeti predavanja po Češkem, iztiralo iz Avstrije.

Žatec, 24. avgusta. V noči od 22. na 23. t. m. so priredili nemško-nacionalni in soc.-dem. kričači burne demonstracije. Napadli so s kamenjem poslopje okrajnega glavarstva, davčnega urada ter okrajnega so-

dišča in planili nato na češko šolo. Razbili so več šip. Iznad orožniške vojašnice so sneli napis ter ga vrgli na bližji samostanski vrt. Policija in orožništvo sta imela dovolj opravila, predno sta mogla napraviti red.

Graslice, 24. avgusta. Demonstracije se še vedno ponavljajo. V torek zjutraj so napali s kamenjem orožnike, župana in policijskega načelnika. Opoludne se je zbralo na tisoče ljudi, ki so kričali, da mora komisar Rott proci in da se izpuste zaprti, kar se je zgodilo.

Belgrad, 24. avgusta. Kabinetni tajnik dr. Miličević je postal poslanik v Bukareštu, na njegovo mesto je pa imenovan vseučiliški profesor dr. Velije.

Berolin, 24. avgusta. Kriza je akutna. Splošno se trdi, da odstopi tudi državni kancler knez Hohenlohe. Cesar je včeraj dopoldne vsprejel razne politične osebe; mej njimi tudi načelnika tajnega civilnega kabineta Lucanusa. Od 10. do 12. ure se je vršil v novi palači kronski svet. Pozvan je bil tudi poslanik knez Münster. O vspehu kronskega sveta vlada še stroga tajnost.

Rennes, 24. avgusta. V zabojčkih, ki ju je izročil Labori posebni komisiji v preiskavo, je bila vata, ki jo rabijo ranocelniki.

Lizbona, 24. avgusta. V Oporto je včeraj zopet jedna oseba umrla za kugo, jedna pa na novo zbolela.

London, 24. avgusta. Razmere mej Anglijo in Transvaalom so še vedno zelo napete. Chamberlain je dobil včeraj na svojo zahtevo brzjaven odgovor iz Johannesburga, o katerem se je takoj na to posvetovala vlada.

Melusine- ustna in zobna voda

deluje izborno proti zobobolu in gnjilobi zob, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr. 2 567 9

Jedina zaloga

lekarna Milana Leustek-a v Ljubljani,

Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil.

Razpošilja z obratno pošto.

Umrli so:

22. avgusta. Marija Kozina, tesarja žena, 40 let, Krakovski nasip 10, jetika.

23. avgusta. Ana Starin, posestnica, 33 let, Gruberjeve ulice 5, jetika.

V vojaški bolnišnici:

25. avgusta. Alojzij Schalk, c. in kr. pešec, 22 let, dysenteria.

Cena žitu na dunajski borzi

dné 23. avgusta 1899.

Za 100 kilogramov.

Pšenica za jesen	gl. 8.51 do gl. 8.53
» » pomlad	» 8.79 » » 8.80
Rž za jesen	» 6.97 » » 6.99
» » pomlad	» 7.22 » » 7.23
Turšica za sept.-okt.	» 5.06 » » 5.07
» » maj-junij	» 5.17 » » 5.18
Oves za jesen	» 5.58 » » 5.60
» » pomlad	» 5.83 » » 5.84

Telefon števil. 135.

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

Pri dež. kot trg. sodišču protokolirana

BANKA Maks Veršec
v LJUBLJANI.

Poštni čekovni promet števil. 847.533.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Sprejema hranilne vloge v tek. računu (Giro-konto), obresti od dné do dné po 4 1/2 %.

Poštno-hranilnične položnice so na razpolago.

Dunajska borza.

Dné 23. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 05 »
Avstrijska zlata renta 4%	117 » 85 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 » — »
Ogerska zlata renta 4%	117 » 75 »
Ogerska krona renta 4%, 200	96 » 35 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	906 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	383 » 75 »
London vista	120 » 60 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 90 »
20 mark	11 » 76 »
20 frankov (napoleonor)	9 » 55 1/2 »
Italijanski bankovci	44 » 30 »
C. kr. cekini	5 » 70 »

Dné 23. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 » 75 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » 75 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	100 » — »
Tisne srečke 4%, 100 gld.	130 » 50 »
Dunavske vravnave srečke 5%	128 » 50 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	107 » 60 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	— » — »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	96 » 80 »
Prioritetne obveznice državne železnice	215 » 25 »
» » južne železnice 3%	163 » — »
» » južne železnice 5%	119 » 75 »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	197 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 90 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	84 » 25 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » — »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	62 » — »
Ljubljanske srečke	23 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 » 75 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3195 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	436 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	73 » 50 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	105 » — »
Montanska družba avstr. plan.	275 » — »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	180 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 12 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 806.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celsiusu	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
23	9. zvečer	738.8	14.6	sl. jug	jasno	0.0
24	7. zjutraj	738.1	13.0	sl. jvzh.	oblačno	
	2. popol.	736.9	23.4	sl. vszvzh.	del. oblak.	

Srednja včerašnja temperatura 15.1°, normale: 18.1°.

Služba organista in cerkvenika

se takoj odda v špitališču.

Prosilci naj se oglašé pri cerkvenem predstojništvu v špitališču, pošta Motnik.

Prednost imajo oni, ki so zmožni zasilno šolo podučevati. 691 2—1

Napise in slikanje grbov obrtnih in trgovskih znakov na steklo, les in kositar oskrbuje in umetno izvršuje v lastni delavnici tvrdka **BRATA EBERL** v Ljubljani, Franciskanske ulice. Vnana naročila proti povzetju. 228 18 11—5

3 ali 2 dijaka

iz boljše hiše želi se na hrano in stanovanje pod dobro vzgojo vsprejeti na Turjaškem trgu št. 8., II. nadstropje.

Pisma se prosijo poste restante pod št. 50. 689 2—1

V prodajalni gospe **Ane Levec v Kranju** se radi preselitve iz Kranja

blago in barva

skupno in po ceni prodá. — Natančneje zvé se v prodajalni. 694 3—1

Rudolf grof Margheri Commandonna, c. kr. okrajni glavar. Albina grofinja Margheri Commandonna, Florentina grofinja Margheri Commandonna, Katinka grofinja Margheri Commandonna, Rodriga grofinja Margheri Commandonna, otroci, Silvina baronica Apfaltern pl. Apfaltrern roj. grofica Margheri Commandonna, sestra, naznanjajo globoko užaljeni vest o smrti svojega očeta, oziroma brata, visokorodnega gospoda

grofa Albina Margheri Commandonna

lastnika graščin Otočec in Stari grad

ki je dné 23. avgusta 1899 ob polu 1. uri zjutraj po kratki, mučni bolezní, previden s svetimi zakramenti, v svojem 69. letu na Otočecu mirno v Gospodu zaspal.

Pozemski ostanki dragega pokojnika bodo 25. avgusta t. l. ob 11. uri dopoldne v graščinski kapeli blagoslovljeni in potem pokopani na pokopališču pri sv. Petru.

Svete zadušne maše se bodo brale v župnih cerkvah pri sv. Petru, v Brusnicah, Beli Cerkví, pri sv. Margareti in sv. Jerneju.

Grad Otočec, dné 23. avgusta 1899.

695 1—1

Razpis.

690 3—1

Za zgradbo

nove župne cerkve v Vel. Poljanah pri Ribnici

oddala se bodo zidarska, tesarska, kamnoseška in kleparska dela podjetnikom, ki so upravičeni dotična dela izvrševati.

Kdor želi delo prevzeti, pošlji svojo ponudbo

do dné 2. septembra 1899 opoldne

podpisanemu cerkveno-stavbenemu odboru ter priloži 10% varščino.

Načrti in proračun so med tem časom vsak dan na vpogled v tukajšnjem župnišču.

Stavbeni odbor pridruže si pravico izbrati si ponudnika. — Ponudbe naj se glasé za posamezna razpisana dela ali tudi skupno.

Pripominja se, da stavbeni odbor sam preskrbi za zidarska, tesarska in kamnoseška dela material in vozno tlako.

Stavbeni odbor v Vel. Poljanah pri Ribnici,

dné 23. avgusta 1899.